

N:o 114.

Af Herr **J. Smedberg**: *Om beslutande af en särskild bevillningsafgift för cigarrer och cigaretter.*

Redan för tjugu år sedan fäste representationen sin uppmärksamhet på det till- och öfverhandtagande bruket af tobak och i synnerhet cigarrer och cigaretter. Motioner väcktes vid 1859 års riksdag, så väl inom Ridderskapet och Adeln som hos Borgareståndet, om påläggande af en särskild förbrukningsskatt eller bevillningsafgift för begagnandet af denna öfverflödsvara. Sammansatta Bevillnings-, Lag- och Ekonomi-Utskottet, som behandlade nämnda motioner, anförde uti sitt den 14 Augusti 1860 afgifna betänkande N:o 15, att »Utskottet ansåge tiden vara inne att i någon mån söka hämma det bland alla samhällsklasser allt mer och mer tilltagande bruket af en vara, hvars njutande icke är grundadt i något egentligt behof, men deremot, efter erfarne läkares omdöme, åtminstone för yngre och svagare personer är bestämdt skadligt. Utskottet trodde att detta ändamål lämpligast skulle kunna vinnas på samma väg, som man vid senare tidens bränvinslagstiftning beträddt, nemligen att genom förhöjd beskattning söka fördyra varan och således minska den öfverdrifna förbrukningen». Utskottet upptog derefter till besvarande de inkast, som möjligen kunde göras mot den föreslagna beskattningen och kom slutligen till det resultat, att framlägga för Rikets Ständer ett detaljeradt förslag angående särskild bevillningsafgift för cigarrer och cigaretter, som till salu hållas. Detta förslag, som bifölls af Preste- och Bondestånden, men afslogs af Adeln och Borgareståndet, kom sedan under omröstning i förstärkt Bevillningsutskott, der det föll genom 71 röster mot 48.

De skäl, som föranledde 1859 och 1860 års Riksdags sammansatta Utskott att föreslå en särskild bevillningsafgift för bruket af cigarrer,

förefinnas nu i högre grad än då. Bruket — eller rättare sagdt, missbruket — af denna öfverflödsvara har, ty värr, icke förminskats, utan i oroväckande grad ökats. Dertill kommer, att under en tid som den närvarande, då statsintraderna icke räcka till behofvens fyllande och man måste söka andra utvägar för statsbristens afhjelpande, denna konsumtionsartikel synnerligen väl lämpar sig för en beskattning, till och med före bränvinstillverkningen, hvilken förut är belagd med en ganska hög förbrukningsskatt. Kunde nu en beskattning å cigarrer verka minskning i förbrukningen och tillika tillskynda staten en icke obetydlig inkomst, så vore ett dubbelt ändamål vunnet.

På grund häraf vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta en särskild bevillningsavgift för cigarrer och cigaretter, som till salu hållas, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med det förslag till stadgar och kontroll, som i ofvan omförmälda Utskotts betänkande den 14 Augusti 1860, N:o 15, innehålles; dock med förhöjning af bevillningsavgiften till dubbelt emot hvad då föreslagits, eller till fyra öre för hvarje cigarr och cigarett.

Stockholm den 28 Januari 1879.

J. Smedberg.